

הלכות טמאת מת פרק ז

א. בית סתום שהמת בתוכו, מטמא מכל סביביו; והנוגע בו מאחוריו, או מגגו טמא שבעה, מפני שהוא כקבר סתום. נפתח בו פתח, ואפלו סתמו אם לא פרץ פצימיו הנוגע בו מאחוריו ומגגו טהור, ואין טמא אלא כנגד הפתח. וכמה יהיה שעור הפתח: המת, פתחו בארבעה טפחים; וכזית מן המת, פתחו בטפח; וגדול מכזית, הרי הוא כמת ופתחו בארבעה.

ב. המת בתוך הבית, ובו פתחים הרבה בזמן שכלן נעולין, כלן טמאין, והיושב בצד כל פתח מהן תחת התקרה היוצאת על הפתח, נטמא.

ג. נפתח אחד מהן, או שחשב להוציאו באחד מהן, ואף על פי שחשב אחר שמת המת, אפלו חשב להוציאו בחלון שהיא ארבעה על ארבעה הציל על הפתחים כלן, ואין טמא אלא כנגד הפתח שנפתח או שחשב עליו; והשאר טהורין מפני שהן נעולין, והרי אין הבית כקבר סתום.

ד. וכן אם התחיל לחתור פתח להוציאו בו משיחתר ארבעה על ארבעה, הציל על כל הפתחים כלן; הִיָּה שם פתח סתום, וחשב להוציאו בו, והתחיל לפתחו משייתחיל לפתח, הציל על הפתחים כלן.

ה. היו בו חלונות הרבה, וכלן מגפות כלן טהורות; נפתחו כלן טמאות, ולא הצילו על הפתחים. פתח קטן בתוך פתח גדול המאהיל על גבי שניהן, טמא; חשב להוציאו בקטן, טהר קטן את הגדול. היו שניהן מתאימין המאהיל על גבי שניהן, טמא; חשב להוציאו באחד מהן, טהר את חברו.

ו. הִיָּה לבית פתח אחד לצפון, ופתח אחד לדרום, וחשב להוציאו בצפוני, ואחר כך באו אחיו או קרוביו ואמרו, אין מוציאין אותו אלא בדרומי טהר דרומי את הצפוני; ובלבד, שלא יערים; ואם הערים, שניהן טמאין.

ז. בתים הפתוחין לאכסדרה, והמת באחד מהן אם הִיָּה דרכו שלמת לצאת בחצר הרי בית שער טהור, והבתים טמאין; ואם לאו בית שער טמא, והבתים טהורין.

ח. החדר שלפנים מן הבית מגף, ונכנסה טמאה לפנימי דרך חלון הבית החיצון טהור, מפני שהטמאה חוזרת ויוצאת דרך החלון שנכנסה בו.

ט. אין הקבר מטמא מכל סביביו, עד שיהיה שם חלל טפח על טפח על רום טפח; אפלו הגביה הבנין על גבי חלל טפח, עד לרקיע הכל טמא, שהכל כקבר.

י. היתה טמאה רצוצה, ולא הִיָּה שם חלל טפח טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת; ואין טמא אלא הנוגע כנגד הטמאה מלמעלה, או המאהיל עליה מלמעלה, או הנוגע כנגדה מלמטה, או מה שתאהיל עליו מלמטה; אבל הנוגע בצד הבנין, טהור.

יא. זה כלל גדול בטמאת מת: שכל דבר המטמא באהל מן המת אם הִיָּה רצוץ, שאין לו חלל טפח הרי הטמאה בוקעת

ועולה עד לרקיע, ובוקעת ויורדת עד התהום; ואינה מטמאה
מן הצדדין.

יב. כיצד: פרי שלתבואה או גל שלאבנים, וכזית מן המת
בתוכו, וכלים בצד הטמאה, ואינן נוגעין בה הכלים טהורין;
וכל פלי שבתוך הגל מכון כנגד הטמאה מלמעלה או מלמטה
טמא, שהטמאה בוקעת ועולה ובוקעת ויורדת. ואם היה מקום
הטמאה חלול טפח על טפח על רום טפח הרי הוא כקבר
סתום, ומטמא מכל סביביו.

יג. בית שמלאהו עפר או צרורות הרי זה בטל הבית, והרי הוא
כגל שלעפר או צרורות; ואם היתה טמאה בתוך העפר בוקעת
ועולה ובוקעת ויורדת, וכלים שבצדיה בתוך העפר טהורים.

יד. טמאה שהיא רצוצה בכותל, וסמך סכה לכותל הסכה
טמאה: שהרי נעשה הכותל צד מצדי האהל ואף על פי
שהצדדין טהורים לנוגע, אלו לא היה עליהן אהל; אבל
משנעשה עליהן אהל האהל כלו טמא, שהרי הטמאה בתוכו.